UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. VI. Circa quintum Decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

Visual Library

ficam, quæ ſit ex obligatione gravi ſubdenda Confeſſariis.

CAPUT VI.

Circa Quintum Decalogi præceptum.

§. I.

De quibuſdam ſpeciebus Homicidii.

1 DE unica actione, ſeu ictu, quo quis ſimul plures occidit; diximus ſupra cap. 1. § 9 ubi etiam actum eſt de unica voluntate, qua quis vult occidere ſimul plures. Egimus etiam capite præcedente de differentia Parricidii, & ſimilium à ſimplici homicidio, &c.

2 Solum hic, antequam ad ulteriora progrediamur, adverto: ſi quis aliquem occidat, &

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

poſtea diſcerpat cadaveris membra, extrahatve jecur, cor, vel ſimilia: committere malitiam ſpecie diverſam à malitia communis homicidii: *a* neque enim ſolum tunc ſeparat animam à corpore, ſed membrum à membro: quæ in hominum æſtimatione videtur ſpecialis turpitudo, proprio appellata nomine, Feritas; Multo magis ſi id in vivo attentetur.

a *De Lug. d 16 de pœn. ſect. 21. n. 149.*

Iam de Homicidio illud nunc ſupereſt explicandum; An locus ſacer, ubi fortè fit homicidium, debeat explicari, tamquam inducens diſtinctam ſpecie malitiam.

3 Dico eſſe explicandum tum in homicidio, tum in percuſsione gravi cum effuſione ſanguinis. *b* Ratio eſt, quia tunc violatur Eccleſia, unde contrahitur malitia ſpecialis.

b *Fag. l. 4. præc. Ecc. 2. c. 4 n. 14 aliiq; paſſim.*

4 Dubitatur de percuſsione gravi, ſine effuſsione ſanguinis:

Vt ſi quis acriter verberaret ſuum inimicum in Eccleſia, nec vulnus faceret, contraheretne prædicti ſacrilegii malitiam in Confeſsione explicandam? Et non contrahere probabilius *c* existimo; quia Eccleſiæ prohibitio ſolum meminit de homicidio, & de percuſsione cum effuſione ſanguinis: ergo ad percuſsionem, ſine ſanguinis effuſione, extendenda non eſt.

c *De Lug. de pœn. d. 16. ſec. 10 n. 408. cont. prædictū Fag. loc. cit.*

Quid autem hic intelligatur nomine loci ſacri, 5. dicam c. 7. §. n. 40.

§. II.

De Occaſione in cauſa.

5 VUlneravit quis v. g. vel venenum, conſiliumve dedit, tendens ad mortem alicujus; ſatiſne eſt in Confeſsione cauſam mortis dumtaxat proponere, hoc eſt vulnus, venenum,

conſilium; an inſuper erit neceſſe addere ipſum effectum ſequutum, id eſt mortem ex illis cauſis derivatam?

6 Profectò certatur utrimque probabiliter: ſed vero probabiliſsimum *a* eſt, non eſſe in rigore obligationem effectum ſecutum confitendi. Ratio eſt, quia ille effectus, qui conſequitur, non eſt peccatum: unde evenire ſubinde poteſt, ut quando ponitur mors, ex veneno v. gr. propinato, inveniatur juſtus per contritionem ille, qui venenum dedit. Cum igitur teneamur confiteri ſola peccata, (quæ tantum ſunt illa, quæ S. Auguſtinus comprehendit ſub iis verbis, Factum, Dictum, Concupitum contra legem æternam) non autem teneamur fateri effectus ab iis conſecutos; effectum illum mortis fateri minimè tenebimur. Satis erit igitur dicere, Vulneravi lethaliter,

a Vaſq. Granad. Aliique quos cit. & ſequit. Bonac. de peccat. d. 2 *q.* 4. *p.* 4. *n* 8. *Et Jo. Sanch. in ſelectis d.* 20. *n.* 5.

Propi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Propinavi lethale venenum, Conſilium dedi efficax de morte, &c.

7 Idem dic (ut ſemel hic obiter id non prætermittam) in ſexto præcepto de comedente v. gr. calida ut ſequatur pollutio nocturna, & in ſimilibus *b* caſibus, in quibus apponitur cauſa, ut aliquis effectus tandem eveniat, &c.

b *Ibidem.*

8 Dixi (in rigore) nam rectè advertunt nonnulli, *c* regulariter expedire explicare ejuſmodi effectus conſequutos, cum ita melius malitia actus præcedentis explicetur, meliuſque intelligatur peccatoris ſtatus, & inſuper an aliquam contraxerit obligationem reſtituendi, vel in cenſuram, caſumve aliquem reſervatum inciderit.

c *Vaſp.* 2 *to.* 1. *d.* 94. *c.* 4.

§. 10. *De*

§. 3.

De Malis alicui volitis.

9 CErtum eſt quando vis, ſeu deſideras inferre malum, proximo, debere te palam Sacerdoti facere, quodnam genus (non vero individuationem) mali inferre concupiveris, an ſcilicet mortem, an infamiam, an rei familiaris detrimentum? Ratio eſt quia ſicuti ipſa obiecta volita ſunt ſpecie diverſa, diverſumque jus in proximo pariunt: ita ipſi actus voluntatis deſiderantis illa inferre, cum diverſa Iura violent, diverſam, ſpecie ultima, malitiam contrahant neceſſe eſt.

Dixi (non verò individuationem) quia non eſt neceſſe dicere v. g. Volui furari pecuniam, equum, veſtem, &c. Ratio eſt, quia hæc individualitas non affert

fert novum ordinem ad rectam rationem, &c.

10 Difficultas igitur ſolum remanet quando odium ſiſtit in mero deſiderio, ſine voluntate inferendi tale malum; v.g. quando ex odio deſiderat quis, ut ſuus proximus occidatur, vel paupertate affligetur, vel infamia, an ſufficiat ſic proponere? Deſideravi proximo malum grave. Respondeo ſufficere. Ratio eſt, quia illa omnia, quando ſiſtitur in ea voluntate inefficaci, ſunt contra Caritatem, veluti in genere, quâ non debemus velle malum proximo, non vero læditur, nec lædi deſideratur jus particulare.

11 Idem propter eamdem rationem ſentiendum de gaudio: ſi quis enim v.g. gauderet de morte, de inopia, de dedecore ſui adverſarii; ſatis eſſet ſi diceret, eſſe ſe totiés de gravi proximi malo delectatum

Petes, ſi quis delectetur de malo

malo proximi, v. g. de ejus gravi infamia, & deinde eidem diſpliceat bonum grave ejuſdem, v. g. honor, fama bona, &c. duone peccata ſpecie diverſa committit, utraque ſpecialiter palam facienda Confeſſario: an ſatis erit dicere, bis per malam voluntatem circa bona vel mala ejuſdem proximi Caritatem læſi?

Reſpondeo, credo ſatis eſſe, quia illa duo non afferunt ſpeciem moraliter diverſam, cum æquè peccatur contra eamdem Caritatis virtutem, & quia unum ex his imbibitur in alio; dum enim gaudeo de malo; nolo illi bonum, ſeu diſplicet mihi illius bonum, & dum diſplicet mihi de illius bono, utique placet contrarium, &c.

CA-